

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۶ جون ۲۰۲۱

یونس نگاه

آزمایش اجتماعی کرونا

درین روزها فضای مجازئی که من به آن دسترسی دارم کرونا زده است. خبر گرفتاری، مریضی، فاتحه، تسلیت و جانجوری پس از مریضی از هر موضوع دیگری پیشی گرفته است. در فضای غیرمجازی که من تماس دارم نیز آدم گلودرد، کسل، بستری و غم‌دیده از کرونا بسیارند. اما، حس اضطراب و خطر چندان جدی نیست. آدم‌های جور مثل مردمی که بین دو سنگر هنوز زنده مانده‌اند، به آرامی از کنار جسد یکی چون خود می‌گذرند، چای می‌خورند، می‌خوابند، بی‌سپر بیرون می‌شوند و چندان ترسی از احتمال اصابت مرمی به سر خودشان را ندارند. خود من هم آن‌قدر که باید نگران نیستم. بی‌غوری عمومی مرا نیز واکسین کرده است. تا وقتی خبر مرگ کسی را نشنیده‌ام، مصروف کاروبار عادی خودم هستم. به دکان، سرک، پارک و دیدن دوستانم می‌روم، مهمانی می‌خورم، مهمان دعوت می‌کنم و حتی دیشب دلم بود به عروسی نیز بروم. صد دل را یک دل کرده، خطر رنجش احتمالی دوست دعوت کننده را به گردن گرفته از رفتن به عروسی ابا ورزیدم. اما، اگر یکی کنارم می‌بود که لباس نَوش را پوشیده می‌گفت "بخی بابا چچه می‌ترسی! بخی بریم کرونا ما را نمی‌گیره!" آن وقت به احتمال زیاد به عروسی نیز می‌رفتم.

جامعه‌ای که نظام و نهادهای نظم‌دهنده نداشته باشد، جنگل می‌شود و هرکس تا وقتی خودش از پا نیفتاده است، خطر را جدی نمی‌گیرد. کرونا آزمون اجتماعی خوبی است. مردمی که با بالا رفتن رقم مرگومیر احساس خطر کرده به نجات خود می‌اندیشند، حس و درک جمعی پیشرفته‌تر دارند و صاحب نظام و امکانات بهتر برای اقدامات جمعی می‌باشند. مردمی که تا زمان مرگ خود هیچ زنگ خطری را جدی نمی‌گیرند، اجسادى که از کنارشان به گورستان برده می‌شوند برای شان ترسناک نیست، شاید بگویند که ما مردم نترسیم یا شاید بگویند خدا نگهدار ماست، اما خوب که دقت کنیم آنان هنوز ملت نشده‌اند، جامعه نیستند، و مردن دیگران (مرگ اعضای بدن جمعی) برای شان ترسناک نیست.